Szövetségkötés a Sínainál

8. lecke, 3. negyedév, 2025. augusztus 16–22

Szombat délután, augusztus 16.

Emlékezetes szöveg:

„Ti • láttátok, a mit Égyiptommal cselekedtem, hogy hordoztalak titeket sas szárnyakon és magamhoz bocsátottalak titeket. Mostan azért ha figyelmesen hallgattok szavamra és megtartjátok az én szövetségemet, úgy ti lesztek nékem valamennyi nép közt az enyéim; • mert enyim az egész föld. 6És lesztek ti • nékem papok birodalma és szent nép. Ezek azok az ígék, melyeket el kell mondanod Izráel fiainak. II. Mózes 19:4-6

Refidimből elindulva a nép folytatta vándorlását, követve a felhőoszlop mozgását. Útjuk kopár síkságokon, meredek lejtőkön és sziklás hegyszorosokon vezetett keresztül. Gyakran — amikor homokos pusztaságokon vonultak át — látták a barátságtalan hegyeket, amelyek óriási sziklabástyákként halmozódtak fel előttük és keresztezték útvonalukat, és úgy látszott, hogy lehetetlenné teszik előrejutásukat. Amikor azonban megközelítették ezt az akadályt, meglátták a sziklafalban lévő nyílásokat, amelyek mögött újabb sík terület tárult szemük elé. Most éppen egy ilyen mély, köves átjárón haladtak át. Mély benyomást keltő jelenet volt ez az átkelésük. A sziklás kőszirtek között, amelyek több száz méter magasra nyúltak fel mindkét oldalon ameddig a szem ellátott, eleven folyamként hömpölygött Izrael serege nyájaikkal és csordáikkal. Azután hirtelen ott emelkedett szemeik előtt a Sinai hegy tömör homlokzata. A felhőoszlop megtelepedett, megnyugodott a hegy ormán és az emberek felállították sátraikat a hegy aljánál elterülő síkságon. Ez a hely volt az otthonuk majdnem egy évig. Éjjel a tűzoszlop biztosította őket Isten oltalmáról. Mialatt éjnek idején Izrael gyermekei álomba merülten békésen pihentek, a mennyei kenyér csendesen hullott táborukra. PP 257.3

Vasárnap augusztus 17

A Sínai-hegynél

Olvassuk el az Exodus 19:1–8 verseket. Mit ígért nekik Isten itt, a Sínai-hegy lábánál?

Hamarosan a Sinai hegynél való letáborozásuk után Mózest felhívták a hegyre, hogy találkozzék Istennel. Egyedül kapaszkodott fel a meredek és göröngyös ösvényen és közeledett ahhoz a felhőhöz, amely Jahve jelenlétét takarta el szemei elől. Izrael most közeli és különleges kapcsolatba került a Magasságossal — hogy Isten kormányzása alatt egyházzá és nemzetté egyesüljön. Isten üzenete, amelyet Mózesnek kellett átadnia a népnek, így szólt:

PP 259.1

“Ti láttátok, amit Egyiptommal cselekedtem, hogy hordoztalak titeket sasszárnyakon és magamhoz bocsátottalak titeket. Mostan azért ha figyelmesen hallgattok szavamra és megtartjátok az én szövetségemet, úgy ti lesztek nékem valamennyi nép közt az enyéim; mert enyim az egész föld. És lesztek ti nékem papok birodalma és szent nép” (2Móz 19:4-6). PP 259.2

Mózes visszatért a táborba és miután összehívta Izrael véneit, elmondta Isten üzenetét. Azok pedig ezt felelték: “Valamit rendelt az Úr, mind megtesszük” (2Móz 19:8). így léptek ünnepélyes szövetségre Istennel és elkötelezték magukat, hogy uralkodójuknak fogadják el Őt. Ezáltal bizonyos értelemben Isten tekintélyének, hatalmának az alattvalóivá váltak. PP 259.3

Vezetőjük, Mózes, ismét felment a hegyre és ott az Úr ezt mondta: “Ímé én hozzád megyek a felhő homályában, hogy hallja a nép mikor beszélek veled és higyjenek néked mindörökké” (2Móz 19:9). Amikor nehézségekkel találkoztak az úton az Egyiptomból való kivonulásuk során, akkor a nép mindig Mózes és Áron ellen zúgolódott, azzal vádolván a két vezetőt, hogy elpusztításuk céljából vezették ki őket Egyiptomból. Az Úr ezért meg akarta előttük tisztelni Mózest arra késztetvén őket, hogy bízzanak intézkedéseiben. PP 259.4

Hétfő augusztus 18

Felkészülni az ajándékra

Olvassuk el az Exodus 19:9–25-öt. Hogyan készítette elő Isten Izráelt a Tízparancsolat fogadására?

Isten szándéka az volt, hogy törvénye kihirdetését tiszteletet keltő alkalommá teszi annak felmagasztalt és magasrangú jellegével. A népbe bele kellett vésődjön, hogy mindannak, ami Isten szolgálatával kapcsolatos, a legnagyobb tisztelettel adózzon. Az Úr így szólt Mózeshez: “Eredj el a néphez és szenteld meg őket ma, meg holnap és hogy mossák ki az ő ruháikat; És legyenek készek harmadnapra; mert harmadnapon leszáll az Úr az egész nép szeme láttára a Sinai hegyre” (2Móz 19:10-11). Az adott idő alatt mindenkinek ünnepélyesen elő kellett készülnie, hogy méltóképpen jelenhessék meg az Úr előtt. Személyüket és ruházatukat meg kellett tisztítaniuk minden tisztátalanságtól. Amikor pedig Mózes rámutat bűneikre, alázkodja- nak meg böjtöléssel és imádkozással, hogy szívük megtisztulhasson minden romlottságtól. PP 260.1

Az előkészületeket megtették a parancs szerint, és még egy további parancsnak is engedelmeskedtek. Mózes ugyanis utasítást kapott Istentől arra is, hogy vegye körül korláttal a hegyet, hogy se állat, se ember meg ne közelíthesse a környéket, be ne mehessen a szent térségbe. Ha bárki meg merné érinteni a szent hegyet, az azonnali halállal lakol. PP 260.2

A harmadik nap reggelén minden embernek a tekintete a hegy felé fordult, amelynek ormát sűrű felhő borította be. A felhő egyre feketébb és sűrűbb lett, amint lefelé ereszkedett mindaddig, míg az egész hegyet sötétség és félelmetes titokzatosság burkolta be. Azután kürt hangja hallatszott. Ez hívta a népet, hogy lépjen Isten elé. Mózes odavezette őket a hegy lábához. Ekkor a sűrű sötétségből villámok cikáztak, miközben a mennydörgés döreje visszhangzott a környék magaslatai között. “Az egész Sinai hegy pedig füstölög vala, mivelhogy leszállott arra az Úr tűzben és felmegy vala annak füstje, mint a kemencének füstje, és az egész hegy nagyon reng vala” (2Móz 19:18). Az Úr dicsősége emésztő tűzként lebegett a hegycsúcson az összegyűlt sokaság szeme láttára. “És a kürt szava mindinkább erősödik vala” (2Móz 19:19). Jahve jelenlétének jelei olyan rettenetesek voltak, hogy Izrael seregei remegni kezdtek a félelemtől és arcukra estek az Úr előtt. Mózes is így kiáltott fel: “[...] Megijedtem és remegek” (Zsid 12:21). PP 260.3

Azután megszűnt a mennydörgés, a kürt sem hallatszott; csendes lett a föld. Ünnepélyes nyugalom állt be. Az Úr szava hangzott az őt övező sűrű sötétségből, amint angyaloktól körülvéve ott állott a hegyen. így ismertette meg törvényét. Mózes így írta le ezt a jelenetet: “Az Úr a Sinai hegyről jött, és Szeirből támadt fel nékik; Párán hegyéről ragyogott elő, tízezer szent közül jelent meg, jobbja felől tüzes törvény vala számukra. Bizony szereti ő a népeket! Mind kezednél vannak az ő szentjei, oda szegődnek, a te lábaidhoz, és hallgatják a te beszédeidet” (5Móz 33:2-3). PP 261.1

Kedd augusztus 19

A Tízparancsolat ajándéka

Olvassuk el a 2. Mózes 20:1–17 verseket. Melyek a Tízparancsolat alapelvei, és hogyan épül fel?

Isten az Ő törvényét nem kizárólag csak a hébereknek adta. Isten ugyan kitüntette Izrael népét azzal, hogy őket tette meg törvénye őrizőivé és megtartóivá, de ezt a törvényt olyan törvénynek kellett tekinteni, mint amely szent megbízatás volt az egész világ számára. PP 261.3

A Tízparancsolat előírásait Isten az egész emberiségre alkalmazta és minden ember oktatására és kormányzására adta. Ez a tíz rövid, átfogó és ellentmondást nem tűrő parancs magában foglalja minden ember Isten és embertársai iránti kötelességeit. Ezek a parancsok a szeretet nagy alapelvén nyugszanak; “Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből és minden erődből és teljes elmédből; és a te felebarátodat, mint magadat” (Lk 10:27. Lásd 5Móz 6:4-5 és 3Móz 19:18). A Tízparancsolat ezeket az alapelveket külön-külön is részletesen kifejezi és alkalmazhatóvá teszi az emberek életének feltételeire és körülményeire. PP 261.4

Nem bízta rá előírásait egy olyan nép emlékezetére, amely hajlamos volt, hogy arról megfeledkezzék, hanem kőtáblára véste fel azokat. Szent előírásaival meg akarta óvni Izraelt a pogány hagyományokkal való összekeveredés minden lehetőségétől, és kizárta, hogy követelményeit emberi rendeletekkel és szokásokkal összekeverjék.Nem állt meg azonban a Tízparancsolat előírásainak átadásánál. A nép bebizonyította nagyon könnyen félrevezethető voltát. Ezért Isten a kísértés egyetlen ajtaját sem akarta őrizetlenül hagyni. Megparancsolta Mózesnek, hogy írja le — mégpedig pontosan úgy, ahogy Ő mondta neki — az ítéleteket és a törvényeket, és adjon aprólékos utasításokat arra nézve, hogy mit követel népétől. Ezek az utasítások a népnek az Isten-, az egymás- és az idegenek iránti kötelességére vonatkoztak és a Tízparancsolat alapelveinek részletes magyarázatai voltak, mégpedig oly világosan, hogy senki sem érthette félre. Az volt a feladatuk, hogy a két kőtáblára vésett tíz parancsolat szentségén őrködjenek. PP 323.1

Ha az ember úgy tartotta volna meg Isten törvényét, ahogy azt Isten a bűneset után Ádámnak adta, és ahogy azt Noé megőrizte, s Ábrahám megtartotta, akkor semmi szükség nem lett volna a körülmetélkedés elrendelésére. Ha Ábrahám leszármazottai megtartották volna a szövetséget, amelynek a körülmetélés volt a jele, akkor nem tudták volna őket bálványimádásra csábítani, és nem szenvedtek volna rabszolgaként Egyiptomban. Ha elméjükben megtartották volna Isten törvényét, akkor nem lett volna szükség annak kihirdetésére a Sínai hegyről, amit kőtáblába is vésztek. Ha a nép gyakorolta volna a Tízparancsolat alapelveit, akkor nem kellett volna Istennek további utasításokat adnia Mózesnek. PP 323.2

Szerda augusztus 20

Isten törvényének szerepei

Olvassuk el a Jakab 1:23–25 verseket. Mit mond, és hogyan segítnek ezek a szavak abban, hogy megértsük a törvény funkcióját és fontosságát, még akkor is, ha nem tud megmenteni minket?

„Micsoda Isten a mi Istenünk! Gondossággal és törődéssel uralkodik királyságában, és kerítést – a Tízparancsolatot – emelt alattvalói köré, hogy megóvja őket a vétkek következményeitől. Azzal, hogy megköveteli királyságának törvényeinek betartását, Isten egészséget, boldogságot, békét és örömöt ad népének. Megtanítja őket arra, hogy az általa megkövetelt jellemteljességet csak az Ő szavának megismerésével lehet elérni.” CT 454.1

Isten Mózes által eligazítást adott Izráelnek: “Az én szombataimat bizony megtartsátok; mert jel az én közöttem és ti közöttetek nemzetségről nemzetségre, hogy megtudjátok, hogy Én vagyok az Úr, aki titeket megszentellek. Megtartsátok azért a szombatot; mert szent az tinéktek. Aki azt megrontja, halállal lakoljon. Mert valaki munkát végez... szombaton ... megölettessék. Megtartsák azért az Izráel fiai a szombatot, megszentelvén a szombatot nemzetségről nemzetségre, örök szövetségül. Legyen közöttem és az Izráel fiai között örökjel ez; mert hat napon teremtette az Úr a mennyet és a földet, hetednapon pedig megszűnt és megnyugodott” (2 Móz 31:13-17). PK 114.4

Ezekkel a szavakkal az Úr világosan meghatározta, hogy Isten városába az engedelmesség útja vezet. A bűn embere azonban elfordította az útjelző táblát, hogy rossz irányba mutasson. Hamis szombatot létesített, és elhiteti az emberrel, hogy a Teremtő parancsának engedelmeskedik, ha azt ünnepli. PK 114.5

„Sok vallási tanító azt állítja, hogy Krisztus halálával eltörölte a törvényt, és az emberek ezentúl mentesek annak követelményei alól. Vannak, akik ezt súlyos igának ábrázolják, és a törvény rabságával szemben az evangélium alatt élvezhető szabadságot állítják szembe. GC 466.1

„De a próféták és az apostolok nem így tekintettek Isten szent törvényére. Dávid így szólt: „Szabadon járok, mert a te parancsaidat keresem.” Zsoltárok 119:45. Jakab apostol, aki Krisztus halála után írt, a Tízparancsolatra „királyi törvényként” és „a szabadság tökéletes törvényeként” utal. Jakab 2:8; 1:25. A kinyilatkoztató pedig, fél évszázaddal a keresztre feszítés után, áldást mond azokra, „akik az Ő parancsait tartják, hogy joguk legyen az élet fájához, és bejuthassanak a kapukon a városba”. Jelenések 22:14. GC 466.2

Akik hajlamosak arra, hogy saját szentségüket hangoztassák, pillantsanak Isten törvényének tükrébe! Amint látják parancsolatainak messze ható követelményeit, és megértik a törvény munkáját, mint a gondolatok és a szív szándékának érzékelését, nem dicsekednek bűntelenségükkel. János, anélkül, hogy kivonná magát hittestvérei közül, így ír: “Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűnünk, önmagunkat csaljuk meg, és nincs meg bennünk az igazság... Ha azt mondjuk, hogy nem vagyunk bűnösök, hazuggá tesszük őt, és nincs meg bennünk az ő igéje... Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól” (1Jn 1:8, 10, 9). AT 370.3

Csütörtök augusztus 21

A törvény, Isten ígérete

Olvassuk el a Róma 3:20–24 verseket. Bár Pál nagyon világosan kijelenti, hogy a tízparancsolat betartásával nem nyerhetünk üdvösséget, akkor hogyan kell a parancsolatoknak működniük az életünkben?

„A törvény megszegésében nincs biztonság, nyugalom és igazolás. Az ember nem remélheti, hogy bűnben élve ártatlanul állhat Isten előtt, és békességben élhet vele Krisztus érdemei által. Abba kell hagynia a vétkezést, és hűségessé és igazsággá kell válnia. Amikor a bűnös a nagy erkölcsi tükörbe néz, meglátja jellemhibáit. Látja magát olyannak, amilyen: foltos, szennyezett és elítélt. De tudja, hogy a törvény semmilyen módon nem tudja eltörölni a bűnös bűnét, sem megbocsátani neki. Tovább kell lépnie. A törvény csak a tanító, aki Krisztushoz vezeti. A bűneit viselő Megváltóra kell néznie. És amikor Krisztus megnyilvánul előtte a Golgota keresztjén, az egész világ bűneinek súlya alatt haldoklik, a Szentlélek megmutatja neki Isten hozzáállását mindazokhoz, akik megbánják vétkeiket. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (János 3:16). 1SM 213.2

Olvassa el a Róma 10:4 verset. Hogyan kell értenünk Pál kijelentését, hogy Krisztus a törvény „végének”?

„Bőséges kegyelem adatott, hogy a hívő lélek mentes maradjon a bűntől; mert az egész mennyország, határtalan kincseivel, a mi rendelkezésünkre áll. Az üdvösség kútjából kell merítenünk. Krisztus a törvény vége minden hívő számára. Magunkban bűnösök vagyunk, de Krisztusban igazak. Krisztus hozzánk tulajdonított igazságával igaznak nyilvánított minket, és igaznak tekinti és úgy is bánik velünk. Ő szeretett gyermekeiként tekint ránk. Krisztus a bűn hatalma ellen munkálkodik, és ahol a bűn bővelkedett, ott a kegyelem még bővelkedőbb. „Így tehát, hit által igazultunk meg, békességünk van Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által, aki által hit által jutottunk hozzá ehhez a kegyelemhez, amelyben állunk, és reménységben örülünk Isten dicsőségének” (Róma 5:1, 2). 1SM 394.1

„„Igazságunk az ő kegyelme által van, Krisztus Jézusban, aki az ő vére által váltott meg minket, és akit Isten állított elő engesztelő áldozatul a hite által, hogy kinyilatkoztassa az ő igazságát a bűnök bocsánatára, az ő türelme által, hogy kinyilatkoztassa az ő igazságát, hogy igaz legyen, és igaznak nyilvánítsa azt, aki hisz Jézusban” (Róma 3:24-26). „Kegyelemből vagytok üdvözülve a hit által, és ez nem tőletek van, hanem Isten ajándéka” (Efézus 2:8). [János 1:14-16 idézet.]” 1SM 394.2

Péntek augusztus 22

További Tanulmányozásra

„Az Isten törvénye, ahogyan a Szentírásban szerepel, követelményei tekintetében széles körű. Minden elve szent, igaz és jó. A törvény az embereket Isten iránti kötelezettség alá helyezi; kiterjed a gondolatokra és az érzésekre; és bűnösnek vallja mindazokat, akik érzik, hogy megszegték követelményeit. Ha a törvény csak a külső magatartásra vonatkozna, az emberek nem lennének bűnösök rossz gondolatokban, vágyakban és szándékokban. De a törvény megköveteli, hogy a lélek is tiszta legyen, és az elme szent, hogy a gondolatok és érzések összhangban legyenek a szeretet és az igazságosság mércéjével. 1SM 211.1

„Krisztus tanításában megmutatta, milyen messzire nyúlnak a Sínai-hegyen kimondott törvény elvei. Élő alkalmazást adott annak a törvénynek, amelynek elvei örökre az igazságosság nagy mércéje maradnak – az a mérce, amely szerint mindannyian ítéletet fogunk kapni azon a nagy napon, amikor az ítélet ülésezik, és a könyvek megnyílnak. Ő azért jött, hogy betöltse az igazságosságot, és az emberiség fejeiként megmutassa az embernek, hogy ő is képes ugyanazt a munkát elvégezni, teljesítve Isten minden követelményét. Az embernek adott kegyelme révén senkinek sem kell elmulasztania a mennyországot. A jellem tökéletessége mindenki számára elérhető, aki arra törekszik. Ez az evangélium új szövetségének alapja. Jehova törvénye a fa, az evangélium pedig az illatos virágok és gyümölcsök, amelyeket terem. 1SM 211.2

„Amikor Isten Lelke feltárja az ember előtt a törvény teljes jelentését, változás történik a szívében. Nátán próféta hűséges leírása Dávid valódi állapotáról ráébresztette őt saját bűneire, és segített neki azok eltávolításában. Dávid alázatosan elfogadta a tanácsot, és megalázta magát Isten előtt. „Az Úr törvénye tökéletes, megtéríti a lelket; az Úr bizonysága biztos, bölccsé teszi az egyszerűeket. Az Úr rendeletei igazak, örömet okoznak a szívnek; az Úr parancsai tiszták, megvilágosítják a szemet. Az Úr félelme tiszta, örökké megmarad; az Úr ítéletei igazak és igazságosak mind. Kívánatosabbak azok, mint az arany, igen, mint a sok finom arany; édesebbek is, mint a méz és a mézcsap. Sőt, azok által figyelmezteted szolgádat, és azok megtartásában nagy jutalom van. Ki értheti meg a vétkeit? Tisztíts meg engem a titkos vétkeimtől. Tartsd távol szolgádat a gőgös bűnöktől, ne uralkodjanak rajtam, akkor én becsületes leszek, és ártatlanul megúszom a nagy vétket. Legyenek kedvesek előtted, Uram, én erőm és megváltóm, a szám szava és a szívem gondolata! (Zsoltárok 19:7-14). 1SM 212.1

További tanulmányokért forduljon bizalommal:

WhatsApp: (+49)157-508-25-635, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org

Jump To | Contact Us